

סובבבים אותו לכל עבר שלש שלש, כמו שאמרנו. ויפיא"ל הממנה הגדול עומד על כלם, שלא משתנה שמו.

אות אחת נוצצת על ראשיהם של כל המחנות הללו, והיא האות ק'. כשזו נוצצת, כלם נוסעים לאותו הצד של אותה התנוצצות. האות הזו ק' תלויה באויר, נכנעת שלש פעמים ביום, ועולה ויורדת. שתי האותיות הללו קר, הן אותיות שעומדות באמצע. אחת המכסה על אות א', ואחת שמכסה על אות י', שיהא אחר כך.

לפנים מהם קדומיא"ל הממנה הגדול, גדול המחנות, תחת שלטונו של מיכאל, עמו היו מתפקנים כל אותם המחנות שפחת ידו. וממנה אחד עומד עליהם בשער, שנקרא אריא"ל. וי"ב ממנים סובבבים אותו שלש שלש לכל צד, והממנה הזו קדומיא"ל עומד עליהם, שלא משתנה שמו לעולמים. אות אחת עומדת ונוצצת על ראשיהם, והיא האות י'. כשזו נוצצת, כלם נוסעים לאותה התנוצצות שנוצצת. האות ק' פפי שאמרנו, מכסה על האות הזו י', ר' מכסה על א'.

לפני ולפנים, במקום שנקרא קדש, נוצצת אות אחת בסתר ובגניזה, והיא האות ו'. והאות ו' הזו נוצצת בהתנוצצות על כל האותיות, וקול יוצא מביניהן של האותיות הללו, ואז מכה ההתנוצצות של האות ו' להתנוצצות של האות י', ויוצאת אותה התנוצצות מתוך מקום (שנקרא קדש) הקדש, ומכה לתוך ההתנוצצות של האות י'.

ואז התנוצצות האות י' מכה לפנים התנוצצות האות ק', ויוצאת התנוצצות האות ק' ומכה לתוך התנוצצות האות ר', ויוצאים כל הניצוצות ומתחברים לתוך התנוצצות האות א' שעומדת.

ממנן סחרין ליה לכל עיבר תלת תלת, כמה דאמרן. ויפיא"ל רב ממנא קיימא על פלהו, דלא אשתני שמייה.

את חד נציין על רישיהו דכל אלין משריין, ואיהי את ק'. פד נציין דא, נטלין פלהו להווא סטרא דהווא נציצו. האי את ק' תלייא באוירא, ואכפיא תלת זמנין ביומא. וסלקא ונחתא, תרין אתוון אלין קר, אינון אתוון דקיימין באמצעיתא, חד דחפי לאת א', וחד דחפיא על י', דאיהי לבתר.

לגו מנייהו, קדומיא"ל רב ממנא, רב משריין, תחות שולטנותא דמיכאל, עמיה הוו מתפקנן כל אינון משריין דתחות ידיה. וחד ממנא קיימא עלייהו בתרעא, דאתקרי אריא"ל. וי"ב ממנן סחרין ליה, תלת תלת לכל סטר. והאי ממנא קדומיא"ל קיימא עלייהו, דלא אשתני שמייה לעלמין. חד את קיימא נציין על רישיהו, והוא את י', (דף ג' ע"ב) פד האי נציין, נטלין פלהו להווא נציצו דנציין. אות ק' דקאמרן חפיא על האי את י', ר' חפיא על א'.

לגו לגו, באתר דאקרי קדש, נציין חד את בטמירו ובגניזו, ואיהי את ו'. והאי את ו' נציין בנציצו על פלהו אתוון. וקלא נפיק מביניהו דאלין אתוון, פדין בטש נציצו דאת ו', לנציצו דאת י', ונפק ההוא נציצו מגו אתר (ס'א דאקרי קדש) דקדש ובטש לגו נציצו דאת י'.

ובדין נציצו דאת י', בטש לגו נציצו דאת ק' (וקלא הוא נפיק) ונפקא נציצו דאת ק', ובטש לגו נציצו דאת ר', ונפקי נציצין פלהו,

והקול היה יוצא ומפה בכל אותם הניצוצות של האותיות כאחד, התנוצצות האות ו' ביו"ד, התנוצצות של יו"ד בק', התנוצצות של ק' בר', והתנוצצות של ר' בא'. ומתחברים חקוקי הניצוצות ויוצאים אחר כך. ואחר שמתחברים בניצוצותיהם, יוצא קול מביניהם, ומתחברים בסוד זה ויקרא אל משה. ומשה היה מסתפל כל אותם הימים שלא נכנס.

אחר כך חזרו האותיות והיו מתגלגלות במקלו, בצרופי האותיות שנמסרו לאדם בגן עדן. האות א' להכנס לתוך הסתר, למקום שנקרא קדש, ויוצאת ו', ונותנת מקום לאות א', ומתחברת א' לתוך ו' שאחריה קר, וי' נכנסת בין ק' ור', ונמצא קיר. ונתקקות ומתנוצצות כמו מקדם, וקול יוצא מביניהן, ומתחברים הניצוצות של האותיות, ויוצאות החוצה ומתגלגלות לכל אותם המננות, שהיו נוסעים עם האותיות הללו. וכשמתחברים הניצוצות של האותיות, מפה קול ביניהם, הם נראים בחקיקותיהם לכל אותן המרפבות אוקיר. וקול חוזר מביניהם וקורא בין אותן המרפבות: (ישעיה יג) אוקיר אנוש מפז ואדם מפתם אופיר.

אשרי חלקו של משה שראה את כל זה, אבל הצרוף הזה לא נראה לעיני משה, אלא הצרוף הראשון שהוא ויקרא, את זה היה רואה משה. זהו שפתוב ויקרא אל משה. וצרוף זה אחר לא מגלים לו, משום ששכחו של אדם לא מודיעים לפניו, וסימנך - (במדבר יב) צאו שלשתכם, וכתוב פה אל משה, משום שלא מודיעים שכחו של אדם לפניו.

ומתחברין לגו נציצו דאת א', דקיימא. וקלא הוא נפיק, ובטש בכל אינון נציצין דאתוון פחדא, נציצו דאת ו' ב', נציצו די' בק', נציצו דק' בר', נציצו דר' בא'. ומתחברין גליפין דנציצין, ונפקי לבתר. ובתר דמתחברין בניצוציהו, נפיק קלא מביניהו, ומתחברין ברזא דא ויקרא אל משה. ומשה הוה מסתפל כל אינון יומין דלא עאל.

לבתר אתהדרו אתוון, והו מתגלגלין בקולפוי, בצרופין דאתוון דאתמסרו לאדם בגנתא דעדן. את א לאעלא בגו טמירא, לאתר דאקרי קדש, ונפק ו', ויהיב דוכתא לאת א', ואתחבר א' לגו ו', דבתריה קר, וי' עאל בין ק' ור' ואשתכח קיר. ואתגליפו ואתנציצו כמלקדמין, וקלא נפק מביניהו, ומתחברין נציצין דאתוון, ונפיק לבר ואתגליין לגבי כל אינון משריין, דהו נטלין אינון אתוון. וכד מתחברין נציצין דאתוון, קלא בטש ביניהו, אתחזון בגלופייהו לכל אינון רתיכין אוקיר. וקלא אהדר מביניהו וקרי בין אינון רתיכין (ישעיה יג) אוקיר אנוש מפז ואדם מפתם אופיר.

זבאה חולקיה דמשה דחמי כל דא, אבל צרופא דא לא אתחמי לעינוי דמשה, אלא צרופא קדמא דאיהו ויקרא, דא הוה חמי משה, הדא הוא דכתיב ויקרא אל משה. וצרופא דא אחרא לא גליין ליה. בגין דשכחא דבר נש לא מודעין לקמיה. וסימנך, (במדבר יב) צאו שלשתכם, וכתוב ויקרא אהרן ומרים, וכתוב פה אל פה אדבר בו, וכתוב לא כן עבדי משה, בגין דלא מודעין שבחיה דבר נש לקמיה.

(יב) צאו שלשתכם, וכתוב ויקרא אהרן ומרים, וכתוב פה אל משה, משום שלא מודיעים שכחו של אדם לפניו.

עליו האותיות, וחרו בכל אותם המחנות כמו זה, בצרוף הזה: אוקיר. וקול יצא והכריז ואמר: אוקיר אנוש מפז וגו'. אחר כך נמשכו האותיות והיו נוצצות על ראשי כל אותן המרכבות, ושככו עד שהתקנו למקומותיהן. הראש לצד שמאל חזקיא"ל, הממנה הגדול, גדול המחנות לכל אותם שעומדים לשער המשכן, תחת שלטונו של גבריאל"ל. ועמו מתקנים באותו השער כל אותם המחנות שתחת ידו, וממנה אחד העמד על השער בחוץ, ושמו גזריאל"ל. ועמו י"ב ממנים שסובבים אותו שלש שלש לכל צד לארבעה צדדים. ואלו שנינות של להט החרב המתהפכת בידיהם. והממנה הזה חזקיא"ל עומד עליהם למעלה למעלה בפנים. אות אחת נוצצת על ראשם, והיא האות א'. שהרי אלה לא עומדים ולא שואלים (נוסעים) אלא בסוד של א', שהיא ימין, משום ששמאל אין נוסעת אלא בימין. הימין תמיד נוסעת לשמאל, שא' אות נוצצת ויוצאת מימין. ואז נוסעים לאותו מקום שנוצצת אותה התנוצצות. לפנים ממנו רהטיאל"ל, גדול המחנות, שעומד בפנים תחת שלטונו של גבריאל"ל, ועמו כל אותם מחנות תחת ידו, וממנה אחד עומד עליהם בשער, שנקרא קדשיאל"ל, וסובבים אותו י"ב ממנים שלש שלש ארבע פעמים. ואותו הממנה רהטיאל"ל עומד על כלם, שלא משתנה שמו. אות אחת נוצצת על ראשיהם של כל המחנות הללו, והאות הזו היא ז', והיא מתחלפת בתוך תקון המשכן באות ל'. זו מתחלפת בסוד של (במדבר כד) יזל מים מדליו. ומתחלפת בתקיות של

סלקון אתוון, ואתהדרו בכל אינון משריין פגוונא דא, בצרופא דא אוקיר. וקלא נפק ואכריז ואמר, אוקיר אנוש מפז וגו'. לבתר אתמשכו אתוון, והו נציצין על רישיהו דכל אינון רתיכין, ואשתככו עד דאתקנו לדוכתייהו.

רישא לסטר שמאלא חזקיא"ל רב ממנא, רב משריין לכל אינון דקיימי לתרעא דמשפנא, תחות שולטנותא דגבריאל"ל. ועמיה מתתקנן בההוא תרעא, כל אינון משריין דתחות ידיה. וחד ממנא אתקם על תרעא לבר, וגזריאל"ל שמיה. ועמיה י"ב ממנן דסחרין ליה תלת תלת לכל סטר, לד' סטריין. וארין שננא דלהטא דחרפא דמתהפכא בידייהו. והאי ממנא חזקיא"ל, קאים עלייהו לעילא לעילא לגו. את חד נציין על רישיהו, ואיהי את א'. דהא לא קיימי אלין, ולא שיילי (ס"א נטל), אלא ברזא דא, דאיהי ימינא. בגין דשמאלא לא נטיל אלא בימינא. ימינא נטיל תדיר לשמאלא, דא' את נציין ונפיק מן ימינא. פדין נטלין לההוא אתר דנציין ההוא נציצו.

לגו מניה רהטיאל"ל רב משריין, דקיימא לגו תחות שולטנותא דגבריאל"ל. ועמיה כל אינון משריין תחות ידיה. וחד ממנא קאים עלייהו בתרעא, דאתקרי קדשיאל"ל, וסחרין ליה י"ב ממנן, תלת תלת ד' זמנין. וההוא ממנא רהטיאל"ל קיימא על פלהו, דלא אשתני שמיה. את חד נציין על רישיהו דכל אלין משריין, ואת דא איהו ז', ואיהו אתחלף גו תקוונא דמשפנא באת ל. האי אתחלף ברזא (במדבר כד) דיזל מים מדליו. ואתחלף (ד) בגלופי אתוון, ואקרי חלופא ל'. כד האי

האותיות, ונקרא חלופי ל'. כשזו נוצצת על ראשם של כל המחנות הללו, אז כלם נוסעים לאותו צד של אותה התנוצצות.

לפנים מזה קפציא"ל הממנה הגדול, גדול המחנות, תחת שלטונו של גבריאל"ל, ועמו היו מתקנים כל אותם המחנות שפחת ידו, הם נמסרו לו באותה שעה, וממנה אחד עומד עליהם ששמו עזא"ל, וי"ב ממנים סוככים אותו בכל עבר שלש שלש כפי שהקמנו, וקפציא"ל הממנה הגדול עומד על כלם. אות אחת נוצצת על ראשם של כל המחנות הללו, והיא האות ד', וכלם נוסעים לאותה התנוצצות של אותה האות. האות הזו תלויה בתוף האויר, על שתי אותיות אחרות.

לפנים מזה שמעיא"ל הממנה הגדול, זה מתחלף לארבעה שמות, בגלל שלא עומד בחקיקותיו. לפעמים לצד ימין ולפעמים לצד שמאל, ועמו י"ב ממנים שסוככים אותו לכל עבר שלש שלש, כמו שבארנו, ורגשיא"ל הממנה הגדול על אלה הי"ב, פחת אותו הממנה האחר. ואות אחת נוצצת על ראשיהם למעלה, והאות הזו היא האות ה', וזו תלויה באויר על כל שאר האותיות באותה האות ד' שאמרנו. ארבע אלו עולות מעל כל שאר האחרות, וכלם נוסעים לאותה התנוצצות שתלויה מאותה האות.

לפני ולפנים, במקום שנקרא קדש, נוצצת אות אחת בתוף סתר הקדש, והיא האות ם הסתומה. זו נוצצת בהתנוצצות על כל האותיות, ויוצא קול מבין אותיות אחרות נוצצות שתלויות צד ימין, ומכות אלו באלו, וכלן

נציץ על רישייהו דכל אלין משריין, כדין פלהו נטלין לההוא סטרא דההוא נציצו.

לגו מן דא, קפציא"ל רב ממנא, רב משריין, תחות שלטניה דגבריאל, ועמיה הו מתתקנון פל אינון משריין דתחות ידיה, אינון דאתמסרו ליה בההיא שעתא, וחד ממנא קאים עלייהו עזא"ל שמיה. וי"ב ממנן סחריין ליה לכל עיבר, תלת תלת פמה דאוקימנא, וקפציא"ל רב ממנא קיימא על פלהו. את חד נציץ על רישייהו דכל אלין משריין, ואיהי את ד', וכלהו נטלי לההוא נציצו דההוא את. האי את תלייא גו אוירא, על תריין אתוון אחרנין.

לגו מן דא שמעיא"ל רב ממנא, האי אתחלף לד' שמקו, בגין דלא קיימא בגלפוי. זמנין לסטר ימינא, וזמנין לסטר שמאלא, ועמיה י"ב ממנן דסחריין ליה לכל עיבר תלת תלת, פמה דאוקימנא, ורגשיא"ל רב ממנא על אלין י"ב, תחותיה דההוא ממנא אחרא. ואת חד נציץ על רישייהו לעילא, ואת דא איהי את ה', ודא תליא באוירא על כל שאר אתוון, בההוא את ד' דקאמרן. ד' אלין תריין סליקו לעיל על כל שאר אחרנין, וכלהו נטלין לההוא נציצו דתליא מההוא את.

לגו לגו, באתר דאקרי קדש, נציץ את חד גו טמירו דקדש, ואיהי את ם סתימא. האי נציץ בנציצו על פלהו אתוון, וקלא הוא נפיק מבינייהו דאלין אתוון. כדין בטש נציצו דהאי את, ונטיל תריין אתוון אחרנין נציצין דתליין באוירא, ואינון ד' ה' ואשתאר אל, ואתחברן באלין אחרנין דסטרי ימינא, ובטשו אלין

האותיות הללו. אז מכה התנוצצות האות הזו, ונוטלת שתי פאזיר, והן ד' ה' ונשאר אל, ומתחברות באחרות הללו של